

*Gunnel i Arcassonne,
Frankrike.*

På språkkurs 1 Frankrike

I maj 1972 deltog jag i en fransk språkkurs på en internationell skola i Sydfrankrike. Kursen anordnades av Institut International d'études françaises. Skolan ligger i Castelnaudary, en liten stad i närheten av Pyrenéerna och Medelhavet. Jag reste ensam med tåg till Paris och därifrån utgick gruppresa ner till kursorten. Vi tillbringade en dag i Paris och såg en del av dess sevärdheter, bl. a. Sacre Cœur, Triumfbågen och Notre Dame. Jag tyckte att staden var rörig; massor av människor och bilar överallt. Men mångfalden var ändå fascinerande.

Mycket tidigt nästa dag kom vi fram till Castelnaudary. Skolan, Château des Cheminières, är ett slott med stora grönområden. I närheten ligger Canal du Midi, en kanal som förbinder Atlanten med Medelhavet.

Vi installerade oss sedan i våra rum, oftast var vi flera stycken i varje. Det var enkelt men ändå trevligt. Vi hade stora franska fönster med en liten balkong.

Efter ett inträdesprov delades vi upp i tre grupper. Undervisningen började omedelbart följande dag. I slutet av varje vecka fick vi en skrivning på det vi hade lärt oss. Det var mest diktamen och uppsatsskrivning.

På torsdagarna hade vi ledigt och då anordnades utflykter.

Mitt slutomdöme av undervisningen är att grammatikkunskaperna fick ett alltför stort utrymme. Klasserna var för stora för att ge en effektiv inläring. Alla instruktioner var på franska och det gav en fin träning i att förstå talad franska.

De andra deltagarna var mest västtyskar, österrikare och schweizare. Men även engelsmän, holländare och skandinaver fanns där. Det var roligt att lära känna alla och sammanhållningen var ganska god. Varje onsdag och lördag var det diskotek i en källar-lokal. På fritiden passade många på att åka ut till havet och städerna runtomkring.

Den första utflykten gick till Albi, där den berömde målaren Toulouse-Lautrec kom ifrån. En annan gång var vi tre flickor som åkte bil till en badort vid havet, Narbonne Plage.

Det ljusa, nästan bländande medelhavslandskapet med de stora vinfälten gjorde ett starkt intryck. Under pingsthelgen var en flicka från Köpenhamn och jag i Toulouse. Det är en av södra Frankrikes största städer, känt för sitt universitet och sin flygin-dustri. Över floden Garonne som flyter genom staden går den vackra bron Pont Neuf. Där finns många stora kyrkor och kate-draler, som vi besökte.

Staden verkade sydländsk med en livlig torghandel, tiggare vid kyrkorna och stor trängsel. Vi fick även bevittna en demonstration av någon vänsterorganisation. På kvällen satt vi på ett trottoar-café och såg alla flanerande människor. Vi var även till Carcas-sonne, med sin gamla stadskärna omgiven av en medeltida fästning.

Den sista veckan jag tillbringade på skolan reste vi till Andorra. Det är en liten republik mellan Frankrike och Spanien, högt uppe i de ståtliga Pyrenéerna. Andorra-la-Vella är huvudstad, ett ställe som vi tyckte mest liknade ett jättelikt köpcentrum.

Den 30 maj var det dags att resa hem igen. Många stannade där längre; två eller fyra månader. Det var tråkigt att säga adjö till alla kamrater, men vi lovade att skriva till varandra. Tiden på Château des Cheminières hade givit oss många trevliga minnen. Resan tillbaks till Paris blev jobbig innan vi fick tag på en sovvagn. När jag satte mig på tåget på Gare du Nord i Paris mot Sverige igen, kändes det skönt att snart vara hemma.

Gunnel Nilsson